

Serdecznie zachęcamy do pokazania dzieciom krótkiego filmiku na [www.youtube.pl](https://www.youtube.com/watch?v=FJ83BRqFPBA) o symbolach narodowych pt:

"Polak Mały!" film o polskich symbolach narodowych dla najmłodszych

<https://www.youtube.com/watch?v=FJ83BRqFPBA>

27.04.2020

- **Oglądanie albumów**
przedstawiających zdjęcia z różnych stron Polski. Dzieci oglądają albumy, próbując opisać to, co widzą na zdjęciach, rozpoznają i nazywają miejsca, które odwiedziły razem z rodzicami.
- **Zabawa bieżna „Orły”**
Dzieci biegają przy dźwiękach muzyki w jedną stronę. Naśladują lot orła. Na przerwę w muzyce zatrzymują się, wyciągają rozprostowane ręce w bok, odwracają głowę w tę samą stronę co orzeł na godle – w prawą stronę.
- **Poznajemy majowe święta, słuchanie- Słuchanie opowiadania Barbary Szelągowskiej „Majowe święta”**



Skończyła się majówka. Ada i Olek po kilkudniowym pobycie u dziadków wrócili do przedszkola. Dziewczynka od razu pochwaliła się, że razem z Olkiem pomagali dziadkowi powiesić flagę. Do ostatniego dnia pobytu biało-czerwona flaga wisiała dumnie nad wejściem do domu.

-Ja też widziałam wiszące flagi – zawołał Kamil

-I ja też – powiedział Daniel.

-A tak naprawdę to po co się je wiesz? – dopytywał Maciek. – I co to były za jakieś dziwne święta? Nie było choinki ani jajek wielkanocnych

...

Inne dzieci też były bardzo ciekawe i dlatego pani postanowiła przypomnieć, co się działo przez ostatnie dni. Cała grupa usiadła na dywanie.

- To były święta państwowe. Obchodzone są co roku. Pierwszego maja zawsze przypada Święto Pracy – zaczęła mówić pani. – Tyle że Święto Pracy obchodzone jest również w innych krajach. Zostało ustanowione wiele lat temu i w tym dniu czcimy trud wszystkich pracujących ludzi – waszych rodziców, dziadków, sąsiadów...

Drugiego maja mieliśmy Święto Flagi. Jesteśmy Polakami, mieszkamy w Polsce i dlatego powinniśmy szanować naszą flagę. Zaś trzeci maja to rocznica uchwalenia konstytucji. Konstytucja to taka umowa podpisana przez króla i szlachtę po to, żeby wszystkim lepiej się żyło.

- A jak ten król wyglądał? – dopytywał Antek. – Czy można go gdzieś spotkać?

- Nie, Antku, to wszystko było wiele lat temu. Ale jeżeli chcecie zobaczyć króla, możemy pójść do muzeum. To co, idziemy? - zapytała pani.

- Tak! – odpowiedziały dzieci chórem i już po chwili cała grupa poszła do pobliskiego muzeum zobaczyć wystawę upamiętniającą nie tylko podpisanie konstytucji, lecz także pozostałe majowe święta.



Jakie miejsce odwiedziła grupa Ady? Co ciekawego zobaczyły dzieci w muzeum?

69

Na ścianie wisiała wielka flaga Polski.

- O a to godło! – powiedział Antek. – Orzeł w koronie. A co jest napisane tu obok, na tym plakacie?

- To hymn Polski – odpowiedziała pani. – A na tych zdjęciach możecie zobaczyć, jak kiedyś obchodzono Święto Pracy.

- A co to za dziwnie ubrani ludzie na tym obrazku?

- To jest kopia obrazu naszego najslawniejszego polskiego malarza Jana Matejki pt. „Konstytucja 3 maja 1791 roku” I właśnie na nim możecie zobaczyć, jak wyglądał król, dostojnicy królewscy, szlachta i zwykli ludzie.

Kiedyś tak właśnie wszyscy się ubierali. Dzieci jeszcze przez długi czas wpatrywały się z zaciekawieniem w dzieło Matejki.

- Cieszę się, że jestem Polakiem – szepnął Michał do ucha Ady.
- Ja też – powiedziała dziewczynka i z dumą spojrzała na polską flagę.

- **Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce str. 68-69.**

- Jakie barwy ma flaga Polski?
- Dlaczego na początku maja wywiesza się polskie flagi?
- Jakie miejsce odwiedziła grupa Ady?
- Co ciekawego zobaczyły dzieci w muzeum?

- **Odnajdywanie obrazka z polską flagą .**

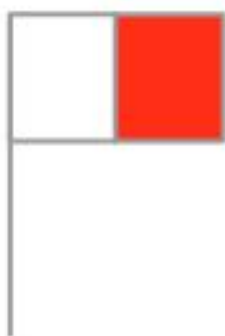
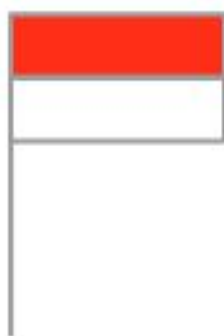
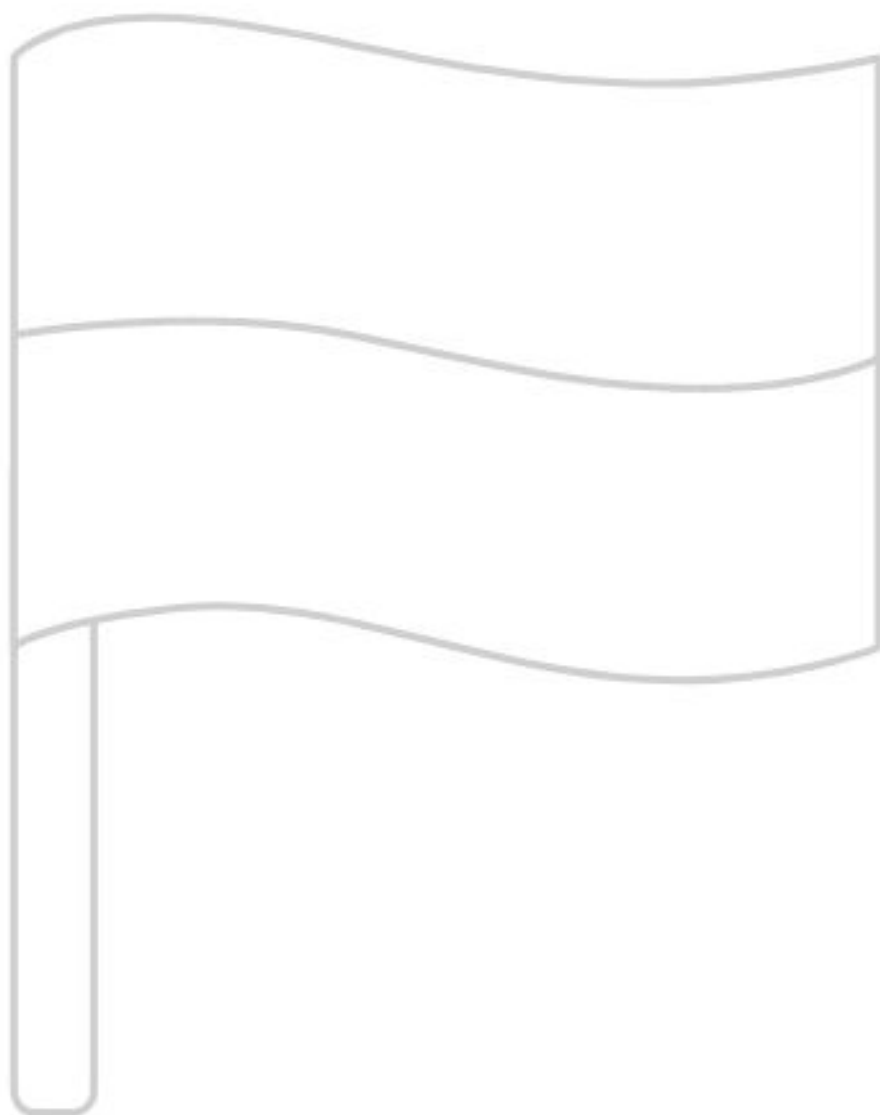
Przygotować trzeba flagi różnych państw w tym Polski i Maroko. Na stole leżą obrazki z flagami różnych państw, dziecko odnajduje wśród nich flagę Polski. Następnie poszukują obrazka, który bardzo przypomina flagę Polski. Wskazują różnice.

- **Karta pracy str. 44.**

Dzieci:

- rysują flagę Polski po śladzie, kolorują według wzoru
- przyglądają się rysunkom flag, otaczają pętlą flagę Polski.

Rysuj flagę Polski po śladzie. Pokoloruj ją według wzoru.



Przyjrzyj się obrazkom flag. Otocz pętlą flagę Polski.

- **Moje osiedle w barwach narodowych – rysowanie kredą na papierze ściernym.** (przybory: drobny papier ścierny, kreda w kolorach białym i czerwonym)
 - Wprowadzenie do tematu. Nawiązując do wysłuchanego opowiadania „Majowe Święta” Zadajemy pytanie: Jakie kolory występują na najważniejszych dla każdego Polaka znakach: fladze narodowej i godle? Co by było, gdyby wszystko, co nas otacza, miało kolor biało-czarny? Dziecko opisuje swoje uczucia.
 - Zapoznanie z tematem pracy i właściwościami papieru ściernego. Propozycja wykonania pracy na temat: „Moje osiedle w barwach narodowych” Wyjaśniamy, że każdy może wyobrazić sobie swoje osiedle inaczej, ale ważne jest aby użyć do wykonania swojej pracy tylko dwóch kolorów: białego i czerwonego.
- **Oglądanie reprodukcji obrazu Jana Matejki *Konstytucja 3 maja 1791 roku*. Swobodne wypowiedzianie się na jego temat.**



! Obraz Jana Matejki „Konstytucja 3 maja 1791 roku” powstał bardzo dawno temu. Obecnie możemy go podziwiać w Zamku królewskim w Warszawie. Na obrazie przedstawieni są ważni ludzie, którzy uczestniczyli w niezwykle istotnym wydarzeniu, jakim było uchwalenie Konstytucji 3 maja. Zapisano w niej najważniejsze zasady dotyczące życia w naszym kraju. Ludzie ubrani są w stroje charakterystyczne dla tamtych czasów. Z lewej strony obrazu można zauważyć ówczesnego króla Polski, Stanisława Augusta Poniatowskiego.

- **Sluchanie piosenki *Moja ojczyzna* . Rozmowa na temat tekstu piosenki.**



Jest wie - le pię - knych miejsc, sły - sza - łem to od bra - ta, lecz
nie wi - dzia - łem ich, mam tyl - ko czte - ry la - ta. Ref.: A - le ko - cham
pol - skie łą - ki, smu - kle mal - wy pod ok - na - mi i jas - kół - ki,
i bied - ron - ki, któ - re są tu zaw - sze z na - mi.

- | | |
|---|---|
| I. <i>Jest wiele pięknych miejsc,
słyszałem to od brata,
lecz nie widziałem ich,
mam tylko cztery lata.</i> | Ref.: <i>Kocham zapach polskiej łąki,
smukłe malwy pod oknami
i jaskółki, i biedronki,
które są tu zawsze z nami.</i> |
| Ref.: <i>Ale kocham polskie łąki,
smukłe malwy pod oknami
i jaskółki, i biedronki,
które są tu zawsze z nami.</i> | III. <i>Tu urodził się mój dziadek
i pracują tu rodzice.
Tutaj wielu mam kolegów,
przepiękną okolicę.</i> |
| II. <i>W Polsce czuję się najlepiej
i choć jestem małym smykem,
chcę ojczyznę moją poznać
i rozmawiać jej językiem.</i> | Ref.: <i>Kocham zapach naszej łąki,
smukłe malwy pod oknami
i jaskółki, i biedronki,
które są tu zawsze z nami.</i> |

- **Rozmowa na temat piosenki:**

- Jak nazywa się nasza ojczyzna?
- Jaki kwiat i zwierzęta są wymieniane w piosence?
- Dlaczego czujemy się dobrze w swojej ojczyźnie?

28.04.2020

- **Układanie wzorów z biało-czerwonych prostokątów.**
Dziecko dostaje kartkę i zestaw białych i czerwonych prostokątów. Rodzic układa na swojej kartce dowolny wzór z białych i czerwonych prostokątów. Dziecko ogląda i układa taki sam wzór na swojej kartce.
- **Porównywanie zdjęć przedstawiających polskie godło.**
Obrysowywanie i kolorowanie rysunku korony.
(potrzebujemy: zdjęcia godła narodowego obecnego wcześniejszych, szablon korony, kredki)
- **Jestem dobrym Polakiem – nauka na pamięć wiersza Iwony Fabiszewskiej *Moja Ojczyzna*.**

Kocham moją ojczyznę,

bo jestem Polakiem.

Kocham Orła Białego,

bo jest naszym znakiem.

Kocham barwy ojczyste:

te biało-czerwone.

Kocham góry i niziny,

każdą Polską stronę.

- **Rozmowa na temat wiersza:**
 - Jak nazywa się nasza ojczyzna?
 - Co to znaczy być Polakiem?
 - Dlaczego kochamy orła białego?
 - Jak wygląda nasze godło?



Obrysuj palcem granice Polski. Powiedz, że to wszystko, co znajduje się między granicami, to jest Polska.

• **Zabawa ruchowa Wysoko – nisko.**

Maskotka dla każdego dziecka, nagranie wesołej melodii. Dzieci biorą do ręki jedną z pluszowych maskotek znajdujących się w sali. Wykonują własne improwizacje taneczne z zabawką w roli partnera. Na przerwę w muzyce, zgodnie z poleceniem wydanym przez N., pokazują swojemu partnerowi, co znajduje się wysoko (wspinają się na palce, wyciągając rękę z maskotką w górę) lub nisko (wykonują przysiad i pokazują np. wzory na dywanie).

- **Zabawa Mój kraj – rozwijająca zdolność logicznego myślenia.**

Dzieci maszerują w rytmie piosenki, w określonym kierunku. Na przerwę w muzyce N. mówi wypowiedzenia, a dzieci określają, które z nich jest prawdziwe, podnosząc ręce w górę.

Przykładowe wypowiedzenia:

Stolicą Polski jest Warszawa.

Polska flaga ma barwy biało-czerwone.

Polskie morze to Bałtyk.

Najwyższe góry w Polsce to Tatry.

Największe miasto w Polsce to Londyn.

W Polsce językiem ojczystym jest język angielski.

W naszym kraju rosną palmy.

29.04.2020

- **Odtwarzanie rytmów.**

Klocki.

Dzieci siedzą w kole. N. klaszcze w dłonie, np. dwa razy wolno, trzy razy szybko. W tym tempie wypowiada słowa: Polska to nasz kraj. Następnie je powtarza, jednocześnie klaszcząc w dłonie. Dzieci biorą z pojemnika po jednym klocku. Wypowiadają te same słowa, w takim samym tempie, jednocześnie uderzając klockiem o podłogę. Kiedy wszystkie dzieci opanują już tę umiejętność, N. zmienia rytm wypowiadanych słów, a dzieci go naśladują.

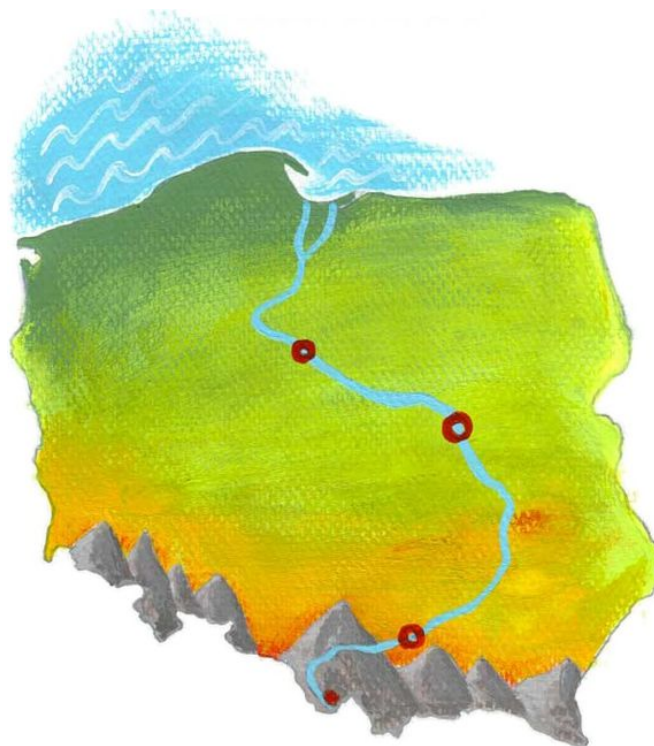
- **Podróż po Polsce – zajęcia matematyczne.**

- **Zapoznanie z biegiem Wisły.**

Mapa Polski. N. umieszcza na tablicy mapę Polski. Pokazuje, w jaki sposób zaznaczone są na niej rzeki.

Pyta: Jak nazywa się najdłuższa rzeka, która przepływa przez Polskę?

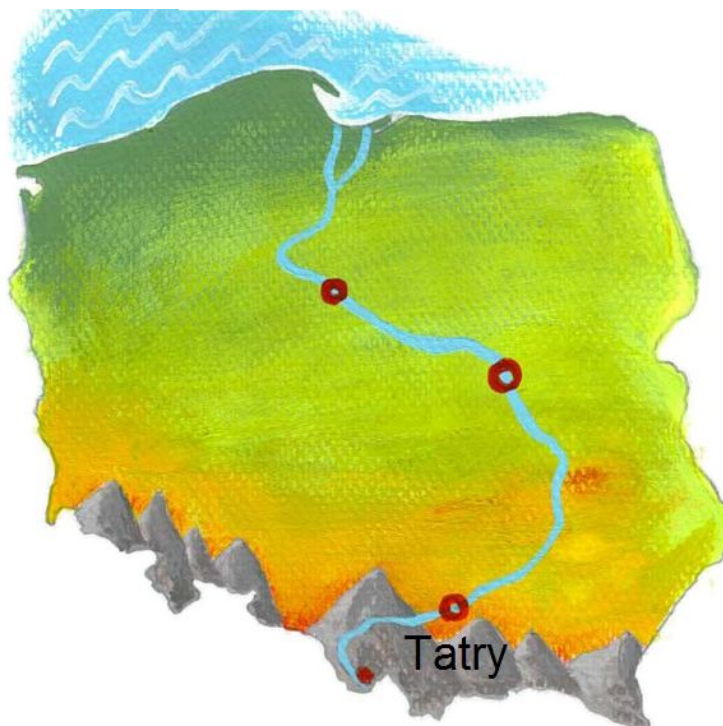
Pokazuje na mapie Wisłę, wyjaśniając jednocześnie, że Wisła wypływa z gór i wpada do morza.



- W górach. Liczenie owiec na pastwisku i porównywanie ich liczby.

Wycięte z białego papieru koła (lub kształty chmurek), które zastąpią owieczki – 10 sztuk dla N., zielona krepina (pastwisko) oraz po 5 klocków dla każdego dziecka.

N. informuje, że dzieci dotarły do pierwszego celu podróży, czyli do Zakopanego.

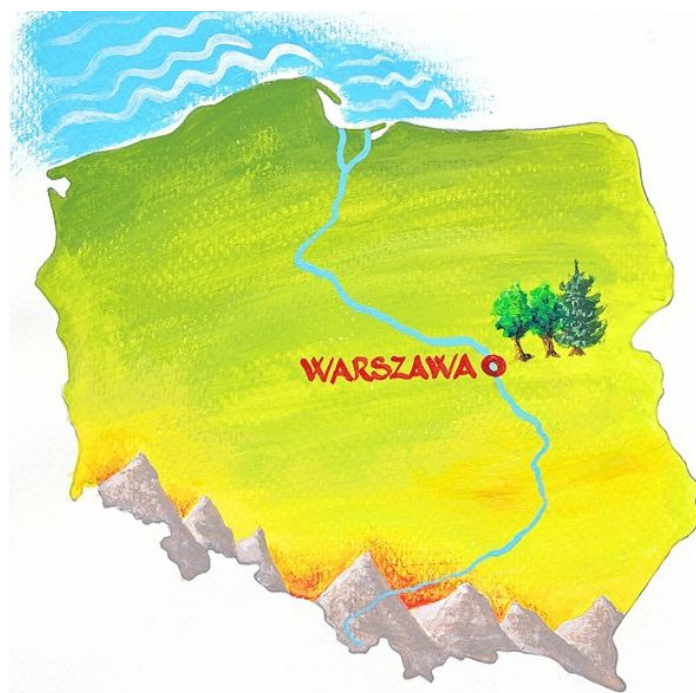


Pokazuje tę miejscowość na mapie. Mieszkają tutaj górale, którzy pasą owieczki. Układa na dywanie dwa zielone kawałki krepiny – pastwiska. Umieszcza na nich dowolną liczbę wyciętych z białego papieru kół (lub chmurek) – owieczek (maksymalnie pięć na jednym pastwisku).

Rozdaje dzieciom po pięć klocków. Dzieci liczą owieczki na wskazanym przez N. pastwisku, pokazują liczbę na palcach, a następnie układają przed sobą tyle samo klocków – owieczek. N. prosi, aby dzieci porównały liczbę owieczek na jednym i na drugim pastwisku i powiedziały, czy jest ich tyle samo, czy mniej, czy więcej.

- W Warszawie. Budowanie domów z klocków według wzoru. Liczenie pięter.

Klocki, kartoniki z narysowanymi domami (od jednopiętrowego do mającego 5 pięter), pojemnik. N. informuje, że dzieci dotarły do drugiego celu podróży – stolicy Polski, Warszawy (pokazuje na mapie).



N. umieszcza na tablicy kolejno kartoniki, na których są narysowane domy z różną liczbą pięter (od 1 do 5). Przed dziećmi ustawia pojemnik z klockami. Dzieci biorą odpowiednią liczbę klocków i układają z nich domy o takiej samej wysokości (mogą postawić klocek na klocku lub położyć klocki na dywanie jeden nad drugim). Nie burzą domów, tylko układają jeden obok drugiego. Wskazują wysoki dom i niski dom. Po zakończeniu zadania odkładają klocki na miejsce.

- W Toruniu. Segregowanie wyciętych z papieru pierników według kształtów.

Wycięte z brązowego papieru sylwety pierników w trzech kształtach, trzy obręcze. N. informuje, że dzieci dotarły do trzeciego celu podróży, jakim jest Toruń – miasto słynące z bardzo smacznych pierników. Pokazuje miejscowość na mapie. Układa na dywanie trzy obręcze, a obok nich wycięte z papieru sylwety pierników różniące się kształtem. Prosi, aby dzieci pomogły w ich porządkowaniu.

Dzieci umieszczają sylwety pierników w odpowiednich obręczach.

- W Gdańsku. Liczenie statków na morzu. Niebieska krepina, półkola wycięte z papieru kolorowego (symbolizujące statki), mapa Polski. N. informuje, że dzieci dotarły do ostatniego celu podróży, a mianowicie do leżącego nad morzem miasta Gdańsk (pokazuje na mapie). Rozkłada niebieską krepinę – morze. Po morzu pływają statki. Dzieci liczą, ile statków pływa po morzu. N. kładzie 5 statków i mówi, że 2 odpłynęły (chowa je), a dzieci odpowiadają, ile statków pozostało itd.

30.04.2020

- **Zwiedzamy Warszawę z Syrenką – zabawa dydaktyczna.** Przed zajęciami N. umieszcza w sali cztery zdjęcia przedstawiające charakterystyczne dla Warszawy obiekty: pomnik Syrenki, Stadion Narodowy, Stare Miasto, Łazienki.

- Zdjęcie warszawskiej Syrenki.

Dzieci ustawiają się, tworząc pociąg. Jadą w podróż do stolicy Polski, Warszawy, śpiewając znaną piosenkę o pociągu. N. wita dzieci w Warszawie, trzymając w ręce zdjęcie warszawskiej Syrenki



i wypowiadając następujące słowa: W stolicy witamy, na wycieczkę zapraszamy.

- Wyjaśnienie pojęcia stolica. Zapoznanie z herbem Warszawy. N. wyjaśnia dzieciom znaczenie słów: stolica, herb.

Pokazuje Warszawę na mapie Polski. Zapoznaje z herbem Warszawy. Prosi, aby dzieci opisały jego wygląd.

! Herb Warszawy to umieszczona na czerwonym polu postać kobiety z długim, rybim ogonem – Syrena. W lewej ręce trzyma tarczę, a w prawej ręce wzniesiony do góry miecz. Nad postacią Syreny znajduje się złota korona, która symbolizuje zwycięstwo. Syrena pilnuje bezpieczeństwa mieszkańców stolicy. Tarcza i miecz jej w tym pomagają.



- **Słuchanie legendy o Syrence warszawskiej** (opracowanie redakcyjne legendy Artura Oppmana Syrenka).

Rozmawiali z sobą dwaj rybacy znad Wisły w owych zamierzchłych czasach, gdy na miejscu dzisiejszej Warszawy leżała niewielka rybacka osada, otoczona gęstymi lasami.

– A widzieliście ją, tę Syrenę, Szymonie?

– Widzieć nie widziałem, Mateuszu, ale słyszałem, jak śpiewa.

– Jak tylko słońeczko ma się ku zachodowi i czerwienią pomaluje Wisłkę, zaraz jej piosenka się rozlega.

– Warto by ją wypatrzyć, zobaczyć.

– Jeśli nas ujrzy – umknie i skryje się w wodzie.

– Najlepiej zapytać o to ojca Barnabę, pustelnika. To człowiek mądry i pobożny; on powie i nauczy, co czynić nam należy.

Udali się do pustelnika Barnaby i opowiedzieli mu o Syrenich śpiewach, które słyszą wieczorami.

Ojciec Barnaba zadumał się na długą chwilę, a obaj rybacy czekali w skupieniu, aż namyśli się, co poradzić.

– Więc trzeba tak zrobić: w pełni miesiąca wybierzemy się we trzech do źródła; na ubrania przyczepimy gałęzi świeżo zerwanych, żeby Syrena człowieka nie poczuła, bo się nie pokaże; zaczaiemy się przy samym źródle, a gdy wyjdzie i śpiewać zacznie, wtedy zarzucimy na nią sznur, zwiążemy i miłościwemu księciu na Czersku zawieziemy w darze. Niech ją na zamku trzyma i niech mu wyśpiewuje.

Była piękna, pogodna noc. Ale w lesie nie wszyscy spali. Zza brzoź i wierzb stojących nad potokiem widać było trzy skulone postacie. Przycupnęły one wśród krzaków gęstych i patrzyły w wodę potoku, mieniącą się srebrzyście od blasków księżyca. Byli to dwaj rybacy, Szymon i Mateusz, i pustelnik, ojciec Barnaba.

Nagle z wody wynurzyła się przecudna postać. Miała długie kruczoczarne włosy, szafrowe oczy. Przyglądającym się jej rybakom aż serca zamarły ze wzruszenia.

Syrena chwilę trwała w milczeniu, zapatrzone w niebo i w gwiazdy – i oto w ciszy tej czarownej nocy zadźwięczał piękny śpiew. Wtem z krzaków, cicho, bez szelestu, wyskoczyły owe trzy postacie i rzuciły się na Syrenę. Rybacy z ojcem Barnabą skrępowali i wyciągnęli Syrenę z wody.

Szamotała się nieszczęsna, ludzkim głosem ich prosiła o uwolnienie. Głos ten wzruszyć ich nie mógł, gdyż, wedle rady ojca Barnaby, uszy mieli woskiem szczelnie zatkane.

– Zamknijmy Syrenę w oborze, a pilnować jej będzie pastuszek Staszek. Skoro świt zawieziemy ją do księcia.

Staszek został sam na sam z Syreną, siadł naprzeciwko i tak, jak mu rozkazali, patrzył w nią bacznie i oczu z niej nie spuszczał. Nagle Syrena spojrzała na Staszka swymi czarodziejskimi oczami i zaśpiewała. Staszek był na wpół przytomny. Jak żyje, nie słyszał nic podobnego. Śpiew syreny grał na jego sercu tak, jak gra wiosna na sercu każdego człowieka.

A Syrena nagle spojrzała wprost w oczy Staszka i rzekła:

– Rozwiąż mnie! Nie zawahał się ani na chwilę.

– Otwórz wrota i chodź za mną. Usłuchał. Otworzył wrota i czekał, co się stanie. Nie czekał długo. Syrena uniosła się ze słomy, na której leżała, i skacząc na swoim rybim ogonie, przeszła przez wrota i skierowała się w stronę Wisły. Szła i śpiewała. A Staszek, jak urzeczony, szedł za nią, szedł za nią, bez woli, bez myśli.

A gdy już była tuż-tuż nad brzegiem Wisły, odwróciła się, spojrzała ku wiosce i zawołała na głos cały:

– Śpiewałam wam, ludzie prości, ludzie serca cichego i dobrego, ale na rozkaz śpiewać nie chcę i nie będę. Wolę skryć się na wieki w falach wiślanych, wolę zniknąć sprzed waszych oczu i tylko szumem rzeki do was przemawiać. A gdy przyjdą czasy ciężkie i twarde, czasy, o których nie śni się ani wam, ani dzieciom i wnukom dzieci waszych śnić się jeszcze nie będzie, wtedy, w lata

krzywdy i klęski, szum fal wiślanych śpiewać będzie potomkom waszym o nadziei, o sile, o zwycięstwie.

Tymczasem pędem od wioski lecą ku brzegowi obaj rybacy i pustelnik stary i krzyczą:

– Nie puszczaj! A Syrena, chlup, do wody, a za nią w te pędy Staszek. I zniknął. Minęły lata i wieki. Na miejscu wioski powstało bogate i warowne miasto. A miasto to, później stolica, na pamiątkę dziwnej przygody z Syreną, wzięło ją za godło swoje, i godło to po dzień dzisiejszy widnieje na ratuszu Warszawy.

• Rozmowa kierowana na podstawie usłyszanej legendy.

- Jak wyglądała Syrenka?
- Dlaczego rybacy chcieli ją schwycić?
- Kto uwolnił Syrenkę?
- Co obiecała Syrenka warszawiakom?

• Zabawa ruchowo-dydaktyczna Wycieczka z Syrenką. Zdjęcia

N. mówi: Syrenka zaprasza Was na wycieczkę po Warszawie. N. pokazuje zdjęcie autobusu. Dzieci udają, że wsiadają do autobusu, i przy dźwiękach tamburynu biegają parami za N., wymawiając sylabę bip, bip, bip. Na przerwę w grze zatrzymują się przy zdjęciu wskazanym przez N. N. opowiada dzieciom o miejscach widocznych na zdjęciach.

- Stare Miasto to najstarsza część Warszawy. Znajdują się tu piękne, kolorowe, stare kamienice. W czasie wojny Stare Miasto zostało całkowicie zburzone. Polacy jednak odbudowali je, starając się zachować dawny wygląd.



- Łazienki Królewskie to bardzo duży park. Można tutaj zobaczyć piękne budowle, np. Pałac na Wyspie, i przespacerować się ścieżkami wśród drzew, krzewów i kwiatów.



- Stadion Narodowy został zbudowany niedawno, na Mistrzostwa Europy w piłce nożnej. Znajduje się nad Wisłą. Krzeselka na stadionie mają kolor biało-czerwony.

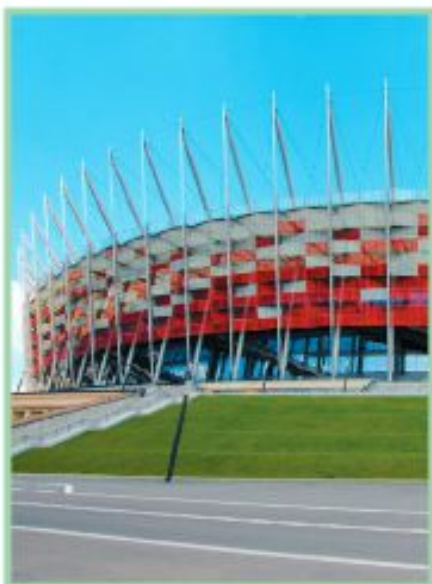
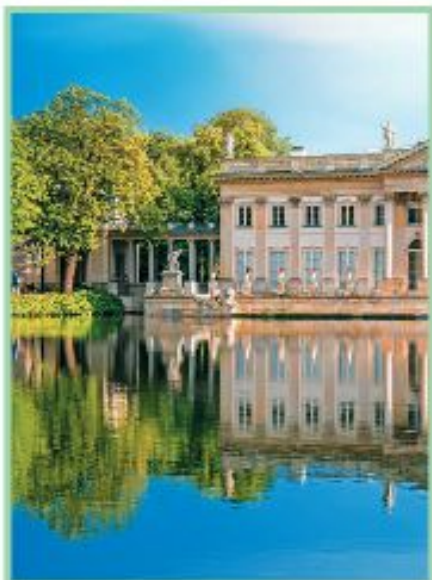


- Karta pracy, cz. 2, nr 46.

Dzieci:

- łączą ze sobą połówki pocztówek przedstawiających ciekawe miejsca w stolicy Polski, nazywają je z pomocą osoby dorosłej,
- rysują po śladach rysunków fal na rzece Wiśle.

Połącz ze sobą połówki pocztówek przedstawiających ciekawe miejsca w stolicy Polski. Nazwij te miejsca z pomocą osoby dorosłej.



Rysuj fale po śladach.

- **Rozwiązywanie zagadek:**

Biały i czerwony kolor ma.
Każdy Polak dobrze ją zna. (faga)

Gdy znaleźć chcesz jakieś miejsce
lub w podróż się długą wybierasz,
spoglądasz na nią uważnie
lub ją ze sobą zabierasz. (mapa)

Najdłuższa rzeka,
co przez Polskę płynie,
Warszawy i Krakowa,
płynąc, nie ominie. (Wisła)

Jaki to znak: w czerwonym polu biały ptak? (godło Polski)

- **Prawda czy fałsz?**

- Godłem Polski jest czerwony orzeł w złotej koronie na białym tle.
- Stolicą Polski jest Zakopane.
- Syrenka warszawska trzyma w ręce kwiaty.
- Najsmaczniejsze pierniki są w Toruniu.

- **Mały test wiedzy:**

- Co wieszamy w majowe święta? (Ładne dekoracje, kolorowe łańcuchy, fagi).
- Kto uwolnił Syrenkę? (Staszek, Szymon, Mateusz).
- Jak nazywa się obecna stolica Polski? (Gniezno, Warszawa, Kraków).
- Jak nazywa się najdłuższa rzeka w Polsce? (Odra, Wisła, Warta).

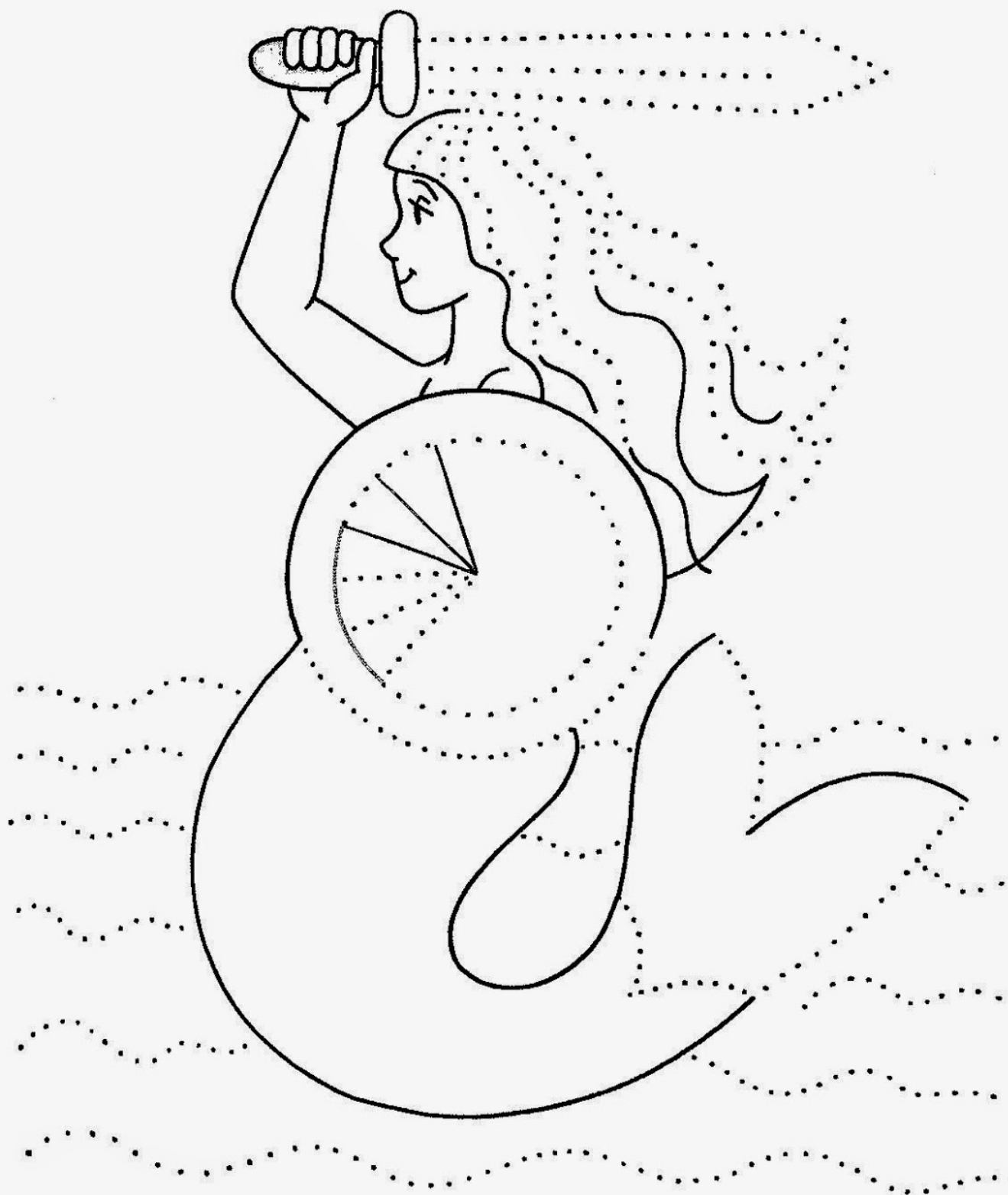
- **Karta pracy, cz. 2, nr 47.**

Dzieci: odszukują na dużym zdjęciu przedstawiającym Wawel umieszczone pod nim fragmenty.

Odszukaj na dużym zdjęciu przedstawiającym Wawel umieszczone pod nim fragmenty.



1. Dokończ rysowanie Syrenki. Na ogonie naklej wydzierankę z niebieskich i zielonych papierków.



Syrenka



Pomaluj: ○ – żółty

△ – czerwony

▮ – czarny

- Połącz kreseczki, pokoloruj według wzoru i wytnij kotylion.

